

ते तीक्ष्णदुर्जननिहारशैर्न भिन्ना धीरास्त एव शमसौख्यभुजस्त एव ।

सीमन्तिनीभुजलतागहनं व्युदस्य ये ऽवस्थिताः शमफलेषु तपोवनेषु ॥ १०५५ ॥

Der wird nicht von scharfen Pfeilen, den Kränkungen böser Menschen, getroffen, der ist weise und genießt das Glück der Seelenruhe, wer das Dickicht der Armlianen der Weiber verlässt und in Büsserhainen weilt, die die Seelenruhe zur Frucht haben.

ते धन्यास्ते विवेकज्ञास्ते सभ्या इह भूतले ।

घ्रागच्छन्ति गृहे येषां कार्यार्थं सुहृदा जनाः ॥ १०५६ ॥

Diejenigen sind hier auf Erden glücklich, haben die rechte Einsicht und sind Leute aus guter Gesellschaft, in deren Haus befreundete Männer in ihren Angelegenheiten kommen.

तेनाधीतं श्रुतं तेन तेन सर्वमनुष्ठितम् ।

येनाशाः पृष्ठतः कृत्वा नैराश्यमवलम्बितम् ॥ १०५७ ॥

Der hat Alles gelesen, gehört und vollbracht, wer der Hoffnung den Rücken gekehrt hat und sein Heil darin sieht, dass er Nichts mehr hofft.

तेनापि च वरो दत्तो s. u. पुरा गुरोः समादेशः ।

ते ऽन्यैर्वान्तं समम्रन्ति परोत्सर्गं च भुञ्जते ।

इतरार्थग्रहे येषां कवीनां स्यात्प्रवर्तनम् ॥ १०५८ ॥

Dichter, die sich damit abgeben, fremdes Gut zu rauben, verspeisen eines Andern Auswurf und essen eines Andern Koth.

ते पुत्रा ये पितुर्भक्ताः स पिता यस्तु पोषकः ।

तन्मित्रं यत्र विश्वासः सा भार्या यत्र निर्वृतिः ॥ १०५९ ॥

Söhne sind die, die dem Vater in Liebe zugethan sind; ein Vater ist der, der die Kinder ernährt; ein Freund ist der, dem wir unser Vertrauen schenken können; eine Frau ist die, durch die wir glücklich sind.

तैरेव फलमेतस्य गृहीतं पुण्यकर्मभिः ।

विरसजन्मनः स्वार्थे यैः शरीरं कदर्थितम् ॥ १०६० ॥

Diejenigen haben gute Werke gethan und die Frucht dieses saftlosen Daseins gepflückt, welche, wenn es ihre eigene Sache galt, das Leben für Nichts anschlugen.

त्यक्ताशस्य s. भयाशस्य.

त्यक्ताश्चाभ्यन्तरा येन बाह्याश्चाभ्यन्तरीकृताः ।

स एव मृत्युमाप्नोति यथा राजा ककुद्दुमः ॥ १०६१ ॥

1035) ÇĀNTIÇ. 2, 17 bei HæB. 418. a. शैरि-
रभिन्ना.

1036) PĀṆKĀT. I, 294. b. शस्या st. सभ्या.

1037) HIT. I, 137.

1038) KĀVJAPR. 75.

1039) VET. in LA. 31. GALAN. Varr. 107.

d. = PĀṆKĀT. I, 383, d.

1060) VIKRAMAŚ. 122. c. विरस unsere

Änderung für विरज्य.

1061) PĀṆKĀT. I, 290. 293. Vgl. Spr. 326.